

Hør klokkerne ringe til ave

(Og sneen den føg så vide om jord)

Tekst og melodi: Erik Bøgh 1822-99

1.

Og sneen den føg så vide om jord,
men nonnen hun sang i det hellige kor:
Der er roser i klostrets have.
Og ridderen kom fra den blodige leg.
Så rød var hans brynje, hans kind var så bleg.
Hør klokkerne ringe til ave, til ave!

2.

Og ridderen blev derinde til vår,
og nonnen ham plejed og lægte hans sår.
Der er roser i klostrets have.
Hun bad ved hans leje så mangel en bøn,
hun bragte ham trøst, men selv græd hun i løn.
Hør klokkerne ringe til ave, til ave!

3.

Da løvet blev grønt og fuglene sang,
sig ridderen atter i sadelen svang.
Der er roser i klostrets have.
Han jog gennem lunden med jublende røst,
men inde i cellen sad nonnen så tyst.
Hør klokkerne ringe til ave, til ave!

4.

Da blomsterne visned og bladene faldt,
hans bryllup på borgen man fejrede alt.
Der er roser i klostrets have.
Men nonnen hun plukked de sidste, hun fandt,
til bruden, den glade, i krans hun dem bandt.
Hør klokkerne ringe til ave, til ave!